

Paisatge del Ter

Abocat en el pedrís,
he escoltat l'encís de l'aigua.

Era un paisatge d'estiu,
era una ampla raconada;
una alzina ben ombrívola
en ella s'emmirallava.
I l'aigua era un sot de llum
torbat per bromes nimbades
per l'encís d'un cel ponent
i pel blau verd de muntanya.
Fins aquest núvol rogent
i aquest ocelló que passa
i aquest to difuminat,
hi és per completar el paisatge.

Quins capvespres vora el Ter!
Quines belles raconades!

Joaquim Boixés i Sabatés, *Aquarel·les*, dins *Del meu Ripoll*, Autor-editor,
Ripoll, 1996, p.71